

8

Bałkany.

Organizowanie życia ukraińskiej emigracji na Bałkanach po przymusowym wydaleniu z tego terenu w roku 1921 naszego wojskowego agenta podp. Fikonowicza, było wznowione w roku 1927.

W m. Berezni w 1927 r. podp. Fikonowicz otrzymał od p. Ministra Spraw Wojskowych upoważnienie do przeprowadzenia pracy opieki nad emigracją ukraińską na początku na terenie Bułgarji, a od r. 1928 i na terenach Serbji i Turcji.

W tych krajach skupiły się niedobitki b. armji Wrangla z przeważającym elementem ukraińskim.

Ilość i skład emigracji wówczas były następujące:

Bułgarja:	do 10.000,	z tego ukraińców	60 - 70 %
----- Serbja :	25.000	" "	70 %

W Turcji zgromadziła się grupa ukraińców do 500 osób.

W roku 1928 udało się oddzielić ukraińców od rosyjskiej emigracji w następujące grupy:

Bułgarja:	w. Kocserinowo	do 104 osób
	m. Sofja	25 "
	Kop. Piernik	15 "
Serbja:	m. Belgrad	40 "
	m. Zagreb	30 "
	w. Beczkerik	15 "
	Csik	20 - 70 kubańców
	Nowy sad	22
Turcja:	Stambuł	350

W przeciągu roku 1928 emigracja ukraińska przesunęła się jak wewnątrz krajów, tak i poza nie, i dlatego skład ilościowy jej uległ ogromnej zmianie. Zmiany polityczne w tych państwach zmusiły do zmian form organizacyjnych życia naszej emigracji i metody pracy organizacyjnej.

W roku 1929, zgodnie ze wskazówkami pana Ministra Spraw Wojskowych, przedstawiciel na Bałkanach podp. Fikonowicz, przystąpił do wprowadzenia w życie planowej pracy nad ostatecznym zorganizowaniem ośrodków emigracji i nadania im nowych form organizacyjnych.

W obecnym momencie mamy swoje przedstawicielstwo na Bałkanach w punktach następujących:

Stali "widporuczniki" : Sofja /Ned - Cybulski/
Bałabanowa /Pomaniuk/

Ruszczuk /Rekiw/
Pernik /Kukuleński/
Belgrad /Andriewski/
W. Beczkerek /Melniczuk/
Nowy Sad /Kołtonowski/
Skopje /Petrenko/
Stambuł /Zabełko/
Tymczasowi: Pirin /Ogienko/
Dupnica /Bugaiw/
Smederewo /Czornyj/

To, że w Serbji i Bułgarji udało się zorganizować niby niewielką, na pierwszy rzut oka, ilość ukraińskiej emigracji, nie powinno wyoływać zdziwienia, ponieważ jest to zrobione w/g wskazówek p. Ministra Spraw Wojskowych. Chodziło o jakość, a nie o ilość i o ośrodki do których przyłączają się w potrzebnym momencie wszyscy inni. Zresztą miejscowe prawne umowy, jak również mocne wpływy moskiewskie nie pozwalają na początku pracy organizacyjnej na szerszą robotę.

W powyższych ośrodkach zapoczątkowano pracę kulturalno-oświatową, i w tym celu przez podp. Fikonowicza wysłano odpowiednie instrukcje i biblioteczki. Nastrój naszej zorganizowanej emigracji można nazwać UNR - skim. W celu politycznego poinformowania jej ułożono i wysłano tam specjalny biuletyn.

W Nowym Sadzie i Beczkereku udało się założyć zdecydowanie wojskową organizację, a mianowicie: Związek wojskowych Armji UNR.